

4.11.48, יום ה', ב' חשוון.

הרופא אשר לי לקום - אבל נאלצתי להפסיק מקדמו ובארבע נסעתי לנהנית לסיום הקורס של מ"מ. דיברתי על מהי הדמות הרצויה של מעמד בצבאנו.

בשם חזרתי הכיתה.

בערב סעד אצלי ירשוב ומוחין - ואחרי אחת"צ קבלת פנים לאורחים. הזמנתי בעיקר דוברי רוסית.

5.11.48, יום ו', ג' חשוון.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ערכתי לדפוס דברי בפני המפקדים בשם "למפקדי הצבא".

- בערב ישיבת המטה. מקודם נתייעצנו שלשנו - יעקב, יגאל ואני על הצעדים הצבאיים הבאים. עמדת מועצת הבטחון והיבררותה של אמריקא אחרי משרד החוץ הלונדוני עוררה בי טענות בדבר חכמה המערכת נגד המשולש. מבחינה צבאית ברור שהדרך הטובה ביותר לשחרר ירושלים והמסדרון - היא התקפה רבתי על המשולש דווקא בחלקו הצפוני - טובים ממזרח, ז' נין ואום אל-טאחם מצפון, טול כרם ממערב, אולם למען שמעולה זו תצלח ותביא החוצאות הרצויות בירושלים - בריחת הלגיון - דרוש שהזמן לרשותנו לא יהיה מוגבל. דבר זה מוסל בספק, ויחכן שנאלץ להפסיק הפעולה לאחר זמן קצר, כשהלגיון אולי יקבל עזרה העיראקים ללחץ מוגבר על ירושלים. משוך כך נראה לי שיש לבדוק אם אי אפשר בזמן קצר יותר לפעול בסביבות ירושלים - בכיוון לרמאלה מצד אחד, ובכיוון לבית לחם מצד שני. לדעת יגאל זה ידרוש 4-5 חטיבות. יש לכך חטיבת חראל, חטיבת ת"א, חטיבת טשה בירושלים. אפשר להביא עוד חטיבה שבע, וחטיבה שמונה - אם הכיס בנגב יתפנה. לפי חכמה זו יעמוד הצפון שלנו רק בטעב של החגונות, ואלכסנדרוני יסריד את חזית המערב.

נפילת הכיס - אם תבוא - תשחרר כוחות גם בדרום. נתתי משום כך הוראה לחיל האוויר להפציץ את פלוג"ה, והדבר נעשה בהצלחה לפנות ערב.

יש לחכות לתגובה מושינגטון - עד כמה טרומן עומד מאחורי המשלחת בפריס ומה משמעותה הממשית של החלפת מועצת הבטחון.

החיצונו גם על פעולת חבלה נגד רכישת נשק ע"י האויב באירופה. לע"ע לא נראה האיש שיוכל לעמוד בראש הפעולה.

בישיבה מלאה של המטה דנו על הדו"ח של בן-ארצי, אשכול ושמירא.

6.11.48, שבת, ד' חשוון.

היו אצלי ויץ ואשכול - בדבר הנגב. השאלה אם להתחיל בפעולת החברה "אמיקים לנגב" וליישב 300 איש ראשונים בבאר שבע וגם להקים נקודות נוספות. יש תכנית על העסקה של מאות אנשים. אמרתי לויץ אם כי אין לנו בטחון שבאר שבע תישאר בידינו - עלינו לפעול כאילו אנו בטוחים שהיא תישאר בידינו, אחרת - ודאי שלא תישאר בידינו.

אולם העירותי להם שעכשיו יש בעיה חריפה של הגליל. אין לחשוב שהגליל שלנו לאחר הכיבוש מצבאי. לא יתכן שבידנו יהיה הגליל ריק ושומם. אם לא נמהר ליישב הגליל העליון - הרי זה תבוסה מדינית. יש להקים שרשרת של ישובים לאורך שפת הים עד ראש הנקרא ולכל אורך גבול הלבנון וגם בסביבות צפת. יש לקחת לשם רק עולים חדשים ולדרוש מהגופים ההתישבותיים מדריכים - ואם הם בצבא יש להוציא אותם, כי התישבות זו יש לה ערך צבאי.

- בערב בא אצלי הרצל. היה בנגב - ביד מרדכי. החברים דורשים הקמת חיד בנקודות. הסברתי להרצל שיש לתת זכות קדימה לישובים סביב באר שבע ובנגב הדרומי - וישובים על שפת הים בגליל ולאורך הגבול הלבנוני אם שפת הים לאורך החוף המלשתי יישאר בידינו - עדיין נחון לספק רב.